

לא: עין משפט גד מצוה

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) כ"ב כ"א. (ב) רש"ל מ"ו.
 (ג) כ"ק פט. כ"ב קעד.
 מבינות פו. נטעין לת. טה.
 (ד) כ"ב לת. כ"ב יד. (ה) נטעין לת.
 (ו) רש"ל מ"ו. (ז) נטעין לת.
 ע"ש היט"ו. (ח) ו"ב יע"ש.
 ח"פ ס" ד"ה סמפ"ן.
 (י) רש"ל ח"מ קל ה'רנ"ב.
 (יא) ח"מ קל ה'רנ"ב.
 (יב) ע"ש מ"ו.

תורה אור השלם

1. וקראו לו זקני עירו
 ודברו אליו ועמד ואמר
 לא חספתי לקחתה.
 דברים ה' ה'
 2. ועשיר בשרים וישראל
 ועבר לזה לאיש מלוהו.
 משלי כ"ב

הגהות הב"ח

(א) נ"ב ויצא מתחת יד
 שלם או שירצא: (ב) שם
 אהבו לו דיע אהבו:
 (ג) ר"ה ד"ה יתקיים
 השביר.
 (ד) ד"ה והאמר וכו'
 ומסביר טעמא:

מוסף רש"י

סמפ"ן שיש עליו
 עדים נכדי קום מוקמין
 לה יתקיים בחותמיו.
 ואפילו יולא מתחת ידי מלוה
 כפי ר"ב כ"א. אין עליו
 עדים נכדי קום אלא
 עדים חתומים עליו וכו'.
 ויצא מתחת ידו שליש.
 שאין הלוה מלוה ולא
 המלוה אלא שלם שבניהם
 חתמן וכו'.

הדרן עלך זה בורר

קלפיה. שרפמו הלך מה לה לשקר: **דאיסוקו בני דינא**. שכתוב
 זו הנפק לא אלימא איהי **לאספוקי מעשה כ"ד: סימפון**. שזכר
 ויאל מתחת יד לזה כמשפטו: **יתקיים**. (ו) השטר בחותמיו יעירו עדים
 על חתימות ידיו וכשר: **אין עליו עדים**. והרי הוא יולא מתחת ידי
 שלם ולא מתחת ידי הלוה הואיל

ושניהם מודים שזה מינהו להיות שלם
 בנייהם כשר: או **שיאל אחר חיסוס**
עטרוס. כחן שטר המלוה נכתב
 השוכר תחת העדים כשר שהרי
 המלוה עצמו מוחק נשטר וזי לאו
 דפרעיה לא הוה שניק למיכתב כנרס
 כגווייה: **עד שיספסו טענוסיו**.
 משמע שאמר צבית דין אין לי לא
 עדים ולא רלוה וזור ואמר קרבו
 פלוני ופלוני שהיו מוזמנין שם
 ומתמילה סותם טענוסיו לומר אין
 לי: **הא גופא קשיא**. יסתתם

טענוסיו משמע מכין שיסתמו שז
 אין מביא רלוה ואפילו מאלם לאחר
 זמן כרננן והדר קמני קרבו למשמע
 דהאי הוא ללא מייתי דלפי רשב"ג
 מודה צו אכל מאלם לאחר זמן מיימי
 כרנן שמעון: **ואמר אין לי עדים**.
 ואפילו מאלם לאחר זמן אינו סותר
 כרננן: **דסיקא**. שק של עור שהיו
 שטרותיו של אביו מוזמנין צו: **הסוקא**
אם חבירו נדון. בעל דין קשה ומטריח

את חבירו ואין רלוה חבירו לזון כאן
 אלא למקום וועד תלמידי חכמים
 הרבה שהיה לו בוש מהם: **נפעלמו**.
 שנגעשו קשין זה לזה: **אפילו מטביריא**
ליסורי. אע"פ שיצבת טביריא
 גדולה משל ציפורי הלך אחריה לציפורי:
והאמר רבי אלעזר. והא חזינן דפליג
 עלה ר' אלעזר לעור ויהיב טעמא

למילתיה (ו) דמסביר טעמא: **היבא**
דקאמר לוי. נלך למקום הוועד כופין
 אותו וידון כאן ולא יזילא זה מנה על
 מנה: **מר עוקבא אב צ"ד הוה**
במסכת שנת צבמה נהמה יולאה
 (דף נ"ה): **לדווי ליה כבר כסיה**.
 כשר שהוא בן צמיה למי שמקריין
 עמר פשו כמשה רבינו שגדלתו צמיה
 בת פרעה. **מר עוקבא ככר צמיה כמשה**
 שהוא בן בית דמכיו (במדבר י"ג) ככל
 צמיה זלמן הוא. **לדווי ליה על שם**
 שהיה חכם ומכיו (קהל ח) חממת

אדם תלמי פשו. ומלמתי כספר הגדה
 שהיה מר עוקבא בעל תשובה שנתן
 עיניו בצאשה אחת והעלה לבו טיגא
 ופלג כמולי ואשת איש היתה לימים
 נצרכה ללות ממנו ומתוך דוחקה
 נתלוצת לו וככש יצרו ופטרה לשלם
 ונתפרסא וכשהיה יולא לשוק היה נר
 דולק כדאש מן השמים ועל שם כך
 קרי ליה ר' נתן **לזיתא** משמכת שנת

(דף נ"ו): **הכא נמי להכי כתבו ליה הכי**
על שם האור שהיה זורח עליו:
עוקבן הכבלי קבל דקמנא. זקק
 לפניו **ואמר רמייה אחי העביר עלי את הדרך אינך לא נהג עמי**
כשורה ועל עסקי ממון היה זועק: אמרו לו. לרמייה להפסיק עמו: **שיאזוהו ויראש פניו כעכריא**. הכרימוהו והוקיעוהו לנוא כאן לדון
 עמו: **דיני קנסוס**. אלהים כתיב בהן (שמות כג) וצענין סמוכין וצבכל אין פסיקה כדלמרינן בפרק קמא (דף י"ד):

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו איתמר נמי א"ר ספרא (אמר רבי
יוחנן) ויחנן רבי יוחנן שנתעצמו בדין א' אומר נדון
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

א"ר אמי אפי' מטביריא לצפורי היא הולכת אחרי: שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם. פי' לדווי ליה כמו משה רבינו דכתיב ביה כי קרן עניו. וכתיב ביה בכל ביתי נאמן הוא. ויא"ב בן בתיה בת פרעה
 פניו שדלתו. וימיה אחי העביר עלי את הדרך. יש מי שפטר העביר עלי דרך בני אדם וחבל בו וזהו פועל. שכן דיעי קנסות שלא יחנן לזון אלא בארץ ישראל ופסמי מה כתבו לו אמר כולמר אמרו לו הדין שם ואי
 צאית צאית לאו אם השיאוהו כופין ויעלה אצלנו כבודו שלחו לו כך: וירושלמי כל זמן שפסדי ראה סותר את הרין ר' אילאי ור' יודא חד אמר עד שיכילת ראייתו וחד אמר עד שיכפור בראייתו ר' לוי הוה
 ליה דין עש דר' ביש על עסק בתים והוה דיינן קומי ר' אלעזר לאחר שנשטר הרין הביא ראה אתא שאל לר' יוחנן א"ל כל זמן שהוא מביא ראה הוא סותר את הרין ואפילו איבעבי ליה גזר דין: **והאמר ר' ישי** לך צדיים
 או ראה ואמר אין לי ללא אלו לאחר זמן מצא עדים או ראה אין מקבלין ממנו עד שיביא ראה שלא היה יודע בהן לעולם אין העדים יכולין לחזור בהן משתחקי ערותן כבוד וכו'. עד אם לא יביר ונשא עונו כיון שהגיד
 שוב אינו חוזר ומגיד: הדרן עלך רבי סמפון

וביון דאיתחוק בני דינא. פי' הקונטרס שכתוב צו הנפק וקשה
 דמכל מקום יהימנה צמיו דאי צעי קלמיה וי"ל דאיתחוק בני
 דינא שראוהו צדיה כי ההוא דשיליה מי שמת (צ"ב דף קט"ו): **הסומק**
 כחז ידו צבית דין: **סמפון** שיש עליו עדים. פי'ה שזכר ויולא
 מתחת ידי לזה כמשפטו ור"מ פירש
 דכיד הלוה קרוי שזכר וכשהוא יולא
 מתחת ידי המלוה קרוי סמפון
 ויתקיים בחותמיו היינו דשילינא
 לסקדי אי פריע אי לא פריע כדלמא
 שיליה פ"ק דכ"מ (דף י"ג):

אין עליו עדים ויצא. השטר
 והסמפנות מתחת ידי שלם
 כשר משמע ליה אפילו איתחוק דומיא
 דיולא אחר חיסוס שטרות. א"כ יש
 לפרש לאו דלזון עליו עדים כלל אלא
 יש עליו עדים ולא דיעי אי פריע אי
 לא פריע ויולא הסמפנות מתחת ידי
 שלם: (א) **ויוציא** ונתנו על מנה.
 מכלן למתטיב נדון ללא משלם
 ללזון יולאומי אע"פ שמוקדקו ללך

ואם אמר כתבו ותנו צ"י מאיזה
 מעם כו'. דוקא היבא
 דנתעלמו לזון כו' וכפו אותו לזון
 כאן אכל בעלמא לא וכן משמע כדלוחו
 נשך (ב"מ דף פט. וס"ג) גבי תומאי
 דענדו עיסקא דל"ל חוניה דכל כמר
 דיעי קאזיל מר וקאמר כי הא ודאי
 צריך לאודעי מיהא יש לדמות דהכי
 קאמר כי הא ודאי צריך לאודעי
 אע"פ שאין שאל בעלמא טעם נמחיב
 צריך לאודעי אכל בעלמא אי שאל
 אין אי לא לא:

אי צייית צייית. אין לפרש אי לא
 צייית שאל בעלמא לזון כו' דכ"ש
 שלא יוכל נשאל לזון כו' שנט
 והסם ממוקן ומר עוקבא ריש גולה
 הוה אלא מפר"ת אי לא צייית כיון
 דלמחר נכ"ד הגדול קאזילנא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

ק"א א מ"י פט"ו מ"ל
 מלוה הלכט צו סמג
 עשין לז טור ש"ש ח"מ פ"י
 ס"ק פט"ו י"ז
 ק"ב ג מ"י ס הלכט ח
 ט"ו"ש"ש שם ספ"ק י"ז
 ק"ה ג מ"י ס הלכט י
 ט"ו"ש"ש שם ספ"ק י"ז
 ק"ד ד ה מ"י פ"ו מ"ל
 סנהדרין הלכט ח
 סמג עשין לו ט"ו"ש"ש ח"מ
 פ"י כ:
 ק"ו ו מ"י פ"ו מ"ל
 סנהדרין הלכט ח
 עשין לו ט"ו"ש"ש ח"מ פ"י
 י"ד ספ"ק ח:
 ק"ה ז ח מ"י פ"ד מ"ל
 יום הלכט ח סמג
 עשין לו ט"ו"ש"ש ח"מ פ"י
 ק"ה ע"ה א ויבדק אלמס
 ע"ע ביבמות פ"ד דף ע"ג;
 ק"ה ט מ"י פ"ו מ"ל
 סנהדרין הלכט ח
 סמג עשין לו ט"ו"ש"ש ח"מ
 פ"י ד ספ"ק ח:
 ק"י ו מ"י פ"ה מ"ל
 סנהדרין הלכט ח
 סמג עשין לו ט"ו"ש"ש ח"מ פ"ה א
 ספ"ק ח:

רבינו חננאל
 איבעיא קלמיה. ואותבי
 עליה רבא מיהא סימפון
 שיש עליו עדים פי' ה'
 הסימפון שובר יתקיים
 בחותמיו. אין עליו עדים
 אבל יוצא השטר מתחת
 ידי שליש או שירצא
 סימפון כתוב טעמו אחר
 חיתום שטרות כשר. וזה
 צריך לאודעי מיהא יש לדמות דהכי
 קאמר כי הא ודאי צריך לאודעי
 אע"פ שאין שאל בעלמא טעם נמחיב
 צריך לאודעי אכל בעלמא אי שאל
 אין אי לא לא:

אי צייית צייית. אין לפרש אי לא
 צייית שאל בעלמא לזון כו' דכ"ש
 שלא יוכל נשאל לזון כו' שנט
 והסם ממוקן ומר עוקבא ריש גולה
 הוה אלא מפר"ת אי לא צייית כיון
 דלמחר נכ"ד הגדול קאזילנא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו
ותנו לי מאיזה מעם דנתוני כותבין ונתנין לו והויבמה הולכת אחר היבם
להתירה עד כמה אמר רבי אמי אפילו מטביריא לצפורי אמר רב כהנא מאי
קרא וקראו לו זקני עירו ולא זקני עירה אמר אמרר הילכתא כופין אותו
וילך למקום הוועד א"ל רב אשי לאמימר הוא אמר רבי אלעזר כופין אותו
ודן בעירו הני מילי היבא דקאמר ליה ליה למלוה אבאל מלוה יעבר ליה
לאיש מלוה שלחו ליה למר עוקבא לדווי ליה כבר בתיה שלם עוקבן הכבלי
קבל דקמנא ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו השיאוהו ויראה
פניו כמבריא הא גופא קשיא אמרת אמרו לו אלמא דיינוה אתון השיאוהו
ויראה פניו כמבריא אלמא שדרוהו הכא אלא הכי קאמרי אמרו לו ליה דיינו
אתון אי צייית צייית ואי לא השיאוהו ויראה פניו כמבריא רב אשי אמר דיני
קנסות הוה יובבכל לא דיינו דיני קנסות והא דשלחו ליה הכי כדי לחלוק
כבוד למר עוקבא:

הדרן עלך זה בורר
 ויחנן רבי יוחנן) **ישנים שנתעצמו בדין א' אומר נדון**
כאן ואחד אומר נלך למקום הוועד כופין
אותו ודן בעירו ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין ואם אמר כתבו